

Gravid på sydentur

Randi hadde akkurat kommet hjem fra to uker i Thailand. Hun så frisk og opplagt ut. Like før avreisen hadde hun vært innom, og jeg hadde fortalt henne at det var en viss risiko knyttet til å reise til Thailand når hun var gravid.

Pasient: Ja, det er jo ganske typisk da. Nå har vi ikke reist utenlands de siste syv årene på grunn av diverse svangerskap og små barn, og så oppdaget jeg at jeg er gravid siste uken før vi dro!

Turen hadde vært planlagt lenge. Randi, mannen og de tre barna skulle ta seg en etterlengtet ferie. Barna hadde gledet seg, og hun hadde følt at hun ikke kunne avbryte reisen. Vi hadde derfor snakket mye om hva hun måtte passe seg for på turen.

Mot slutten av oppholdet oppdaget hun plutselig at hun ikke var kvalm lenger. Hun syntes først at det var deilig, men var etter hvert blitt bekymret. I de tre tidligere svangerskapene hadde hun vært veldig kvalm til og med tolvte uke. Denne gangen opphørte kvalmen i det hun trodde var i den åttende. Hun hadde riktignok vært usikker på siste menstruasjonsdato. Dermed kunne varigheten av svangerskapet være feil.

Hun hadde to venninner som tidligere hadde spontanabortert. De hadde begge opplevd at graviditetssymptomene forsvant like før aborten. Randi ønsket derfor å få sjekket at alt var som det skulle. Jeg sa at jeg skjønnte at hun var bekymret, og at vi skulle undersøke at fosteret hadde det bra. Mange kvinner opplever at svangerskapene er svært ulike. Noen er kvalme lenger eller kortere tid uten at noe er galt. Jeg spurte henne om hun hadde hatt blødninger, men det hun

ikke hatt. Det var derfor sannsynlig for at fosteret var ved god trivsel. Grunnen til at kvalmen forsvant var kanskje at hun hadde hatt en fin ferie. Svangerskapskvalme avtar gjerne når man får slappet godt av.

For å sjekke alt var i orden kunne vi enten ta blodprøver eller henvise henne til ultralyd. Hensikten med blodprøven er å måle svangerskaps-hormonet HCG med to dagers mellomrom. Hvis fosteret hadde det bra, vil HCG-nivået i blodet øke. Dersom det var avtagende, hadde hun kanskje abortert. Randi valgte å ta blodprøver.

Lege: Vi får håpe at alt er bra med deg og barnet, sa jeg da vi nærmet oss slutten av timen.

Pasient: Ja, det håper jeg inderlig. Du vet at jo at dette svangerskapet ikke var planlagt, men det er rart hvor glad man blir når det likevel skjer. Nå har vi alle sammen begynt å glede oss. Barna vet det også, og det blir ikke greit å fortelle dem det hvis det har gått galt. Du vet i deres alder, er det er jo bare de gamle som kan dø.

Lege Ja, det er sant. Likevel tror jeg at de takler det om du mot formodning har abortert. Det viktigste er nok å være ærlig og oppriktig med barna.

Randi fortalte også at hun var redd for at fosteret kunne dø fordi hun hadde vært uansvarlig og reist til tross for mine advarsler. Jeg fortalte da at jeg trodde at det sikkert hadde gått bra ettersom hun hadde vært forsiktig, og hun hadde følt seg frisk gjennom hele oppholdet. Jeg fortalte at det likevel kunne være greit å ta en ekstra toxoplasmose prøve, for å forsikre seg om at hun ikke hadde fått det på turen ettersom denne sykdom ofte gir lite symptomer.

Noen dager senere fikk Randi meldingen om at HCG-nivået var økende og at fosteret derfor sannsynligvis hadde det bra. Toxoplasmoseprøven vil vi ikke ha svar på før om noen uker.

Foto: © iStockphoto.com/hidesy